

PODPORA AVTONOMNI TOVARNI ROG

Nekoč je bila tovarna koles Rog. Tam so številnim generacijam (od 1953 pa vse do leta 1994) izdelali prvo, drugo, tretje kolo ... Kolo, ki je bilo sinonim brezskrbnosti, gibanja in svobode. Nato je tovarno koles Rog povozil kapitalizem.

Pred desetimi leti so zapuščenim in propadajočim objektom bivše tovarne novo življenje vdahnili ljudje, ki so si želeli prostora za svobodno ustvarjanje, druženje, ljudje, ki so iskali bolj prvinski in avtonomen prostor znotraj vedno bolj nadzorovanega in (navidezno) urejenega sveta.

Nastala je nova Tovarna Rog, samostojen in edinstven prostor kulture, ki je omogočil delovanje in ustvarjanje številnim posameznikom in kolektivom, ki so jih utesnjevali birokratski okviri in stroški, ki običajno pogojujejo, da in če nekdo sploh lahko dela tisto, kar ga navdihuje in preko česar bi se želel izraziti. Prostor, ki deluje na bazi prostovoljstva, neprofitnosti in odprtosti. Prostor cirkuške umetnosti, grafičarske umetnosti, psihofizičnih dejavnosti, skate parka, bralnih krožkov, izobraževalnega kina, javnih debat, koncertov, humanitarne dejavnosti ... Predvsem pa prostor, kjer začutiš odprtost in sprejetost ne glede na status, raso, standard. In tak prostor je v času podivjanega kapitalizma in pospešene gentrifikacije neprecenljiv in nujno potreben.

V Rogu nastajajo in se ohranjajo tista 'avtohtona semena kulture', za katera se moramo vsi boriti ter jih zaščititi, ne glede na to, ali smo ali nismo njihovi neposredni uporabniki.

V Sindikatu kulture in narave Slovenije Glosa zato odločno podpiramo avtonomni Rog, kakršnega so zgradili tam delujoči posamezniki in kolektivi v zadnjih 10 letih. Nasprotujemo načrtom Mestne občine Ljubljana (MOL), da bi uničila nekaj tako živega in srčnega, nekaj tako sprejemajočega, prostor, kjer morda nastajajo zametki neke drugačne družbe, katere čas šele prihaja.

Pozivamo MOL, naj kljub temu, da se mogoče njegovega pomena (še) ne zaveda, ne uniči avtonomnega prostora, ki ga Ljubljana nujno potrebuje. Kar bi se vsekakor zgodilo, če se realizirajo načrti rušitve in izgradnje novega centra na tem območju.

Ko se bo namreč – upajmo – zavedanje pomena Roga v sedanji obliki počasi pretihotapilo tudi v prostore in glave MOL (kot se je zgodilo v primeru Metelkove), bomo vsi skupaj veseli, da ste si tistega junija 2016 premislili. In prišli naproti predanim uporabnikom Roga z elektrifikacijo, sanacijo in renovacijo prostorov, kjer je to nujno potrebno, ter z omogočanjem njihovega nadaljnjega plodnega in ustvarjalnega delovanja!

Roga ne damo!

Janez Dolinšek
član glavnega odbora

Mitja Šuštar
predsednik

